

תיק

תאריך: 29.6.2023

בפני חברי הועדה:

- יו"ר הוועדה	עו"ד יגאל חיות
- חבר ועדה	מר גיא מאירוביץ
- חבר ועדה	גב'מירי טריינין

התובע:

עו"ד יונתן ברג

נגד

הנקבל:

הרוקח מחמוד חאג', שמעונו בכפר יאסיף, רוקח מורשה, בעל
רישיון מס' 89504-3.

החלטה

1. הקובלנה:

נגד הנקבל הוגשה קובלנה בתאריך 25.4.2022.

להלן עיקרי העובדות:

פרשה ראשונה:

בתאריך 4.5.18, הנקבל הנפיק בבית המרקחת של קופת חולים לאומית בעכו,
בה עבד עד ליום 26.5.18, מרשם של 20 יחידות של התרופה פנטיל-fenta',
100 מ"ג לגב' ר.ק.

הנקבל ביצע את תיעוד ניפוק המרשמים על שם רוקחת אשר עבדה עמו, חתם בחותמתה וזייף את חתימתה על גבי המרשם. גב' ר.ק. לא קבלה את התרופה פנטיל.

באותו יום הנקבל הנפיק בבית המרקחת מרשם של 20 יחידות פנטיל, 100 מ"ג למר ש.ה. בתיק הרפואי של המטופל אין תיעוד של המרשם.

באותו יום, הנקבל הנפיק בבית המרקחת גם מרשם של 10 יחידות של פנטיל 100 מ"ג לגב' נ.א. אין תיעוד של המרשם בתיק הרפואי של המטופלת.

הנקבל ביצע תיעוד ניפוק של המרשמים האלו במערכת הממוחשבת של קופ"ח לאומית ורשם את השמות של ר.ק. ו- ש.ה. בלבד בפנקס המרשמים. הניפוקים הנ"ל בוצעו ללא נוכחותם של המטופלים או שליח מטעמם. הנקבל תיעד את המרשמים לגבי ניפוק המרשמים במחשב, הוציא אותם מהכספת, ארז אותם בשקית והוציאם מבית המרקחת.

בתאריך 8.5.18 הנקבל הנפיק בבית המרקחת מרשם של 20 יחידות של פנטיל 100 מ"ג למר' א.ב. תאריך הוצאת המרשם במערכת היה יום קודם, בתאריך 7.5.18.

הנקבל ביצע את תיעוד ניפוק המרשמים על שם הרוקחת שעבדה עמו, חתם בחותמתה וזייף את חתימתה על גבי המרשם.

הנקבל ביצע תיעוד ניפוק של המרשמים האלו במערכת הממוחשבת של קופ"ח לאומית ובפנקס המרשמים, ללא נוכחות של המטופל או שליח מטעמו. הנקבל תיעד את המרשמים על ניפוק התרופות במחשב, הוציא אותם מהכספת, ארז אותם בשקית והוציאם מבית המרקחת.

הפנטיל נופק למר א.ב. הנ"ל יום לאחר פטירתו.

לאחר שנודע לנקבל על החשדות נגדו, הוא התפטר מעבודתו בקופ"ח לאומית בתאריך 26.5.18.

פרשה שניה:

בתהליך קליטתו בקופ"ח כללית, הנקבל זייף מסמך לגבי העסקתו בלאומית. הנקבל הגיש מסמך לכללית שבו תאריך סיום ההעסקה היה 31.7.18. במכתב המקורי היה כתוב שסיים את עסקתו בתאריך 26.5.18.

הנקבל גם שיקר בתהליך הקליטה בכללית לגבי נסיבות סיום העסקתו בלאומית. הנקבל לא סיפר את נסיבות סיום העסקתו האמתיות, אלא הוא ציין כי נסיבות סיום העסקתו דיסקרטיות, וכי הוא מעוניין לעזוב את לאומית ולעבור לכללית.

כדי לפתוח בפניו אפשרויות קידום. בשל חשדות נגד הנקבל, העסקתו בכללית הסתיימה ב- 8.11.18.

בהתנהגותו כאמור לעיל, הנקבל עבר עבירת משמעת לפי סעיף 56א לפקודה:

- א. נהג בדרך שאינה הולמת את עיסוקו, כאמור בסעיף 56א(1) לפקודה.
- ב. גילה חוסר יכולת, חוסר אחריות או רשלנות חמורה בעת עיסוקו במקצוע, כאמור בסעיף 56א(6) לפקודה.

2. דיון לפני הוועדה:

בישיבת הוועדה מיום 7.5.23 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, אשר הוגש לוועדה. בכל הנקבל הודיעה כי הנקבל שווה בחול ולכן לא הופיע לדיון. הוועדה סברה כי ראוי היה שהנקבל יופיע לפניו במעמד הגשת ההסדר, אולם השתכנעה מדברי כל הנקבל כי הנקבל מודע להסדר הטיעון ונתן את הסכמתו וחתם על ההסדר. לאור זאת הוועדה קיבלה את הסדר הטיעון תוך שהיא מציינת, בפני הצדדים, כי אינה כפופה לאמצעי המשמעת הכתובים בהסדר. ההסדר מהווה חלק בלתי נפרד מהחלטת הוועדה. לפי האמור בהסדר, הנקבל מודה בעובדות כתב הקובלנה, ומבקש להרשיעו על פי הודאתו בסעיפי העבירה שבכתב הקובלנה.

החלטה:

לאור הודאתו של הנקבל בעובדות ובעבירה שבכתב הקובלנה, הוועדה מרשיעה את הנקבל כאמור. הצדדים מבקשים, בהסכמה, עונש של ארבע שנים תל"ית רישיון הרוקחות של הנקבל.

טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת:

טיעוני התובע:

לשאלת יו"ר הוועדה, מדוע הוגשה קובלנה בחלוף כ-חמש שנים מקרות האירוע, השיב כי נגד הנקבל התנהל הליך פלילי, והתביעה המתונה עד לסיום ההליך שהסתיים בסגירת התיק, ע"י המשטרה, ללא הגשת כתב אישום. הנקבל לא עובד כרוקח.

מטרת ההליכים המשמעתיים הינו הטלת אחריות על הרוקחים על מעשיהם והבטחת מתן טיפול איכותי למטופליהם ע"י שמירה של סטנדרטים מקצועיים. כאשר רוקח מפר סטנדרטים מקצועיים או נוקט

בהתנהגות לא אתית, הדבר עלול לפגוע בחולים ולשחוק את אימון הציבור במקצוע הרוקחות. מטרת ההליך המשמעותי גם כדי לשמור על כבוד המקצוע. הפנה לעניין השיקולים לגבי אמצעי הענישה לפסה"ד אדגר סבין נ. משרד הבריאות. התרופה שלקח הנקבל היא תרופה בעלת חומר ממכר מאוד. הנקבל ניצל חולים שהתמכרו לתרופה שעושים כל דבר כדי להשיג את התרופה. תחכום הנקבל הסמקת התרופה, בדרך רמיה, לאדם שנפטר.

הנקבל לקח אחריות, וגם הודה על מעשיו. יש לקחת בחשבון את חלופי הזמן מקרות האירוע. לעניין אמצעי הענישה הפנה להחלטה בעניין יזהר כהן, אספקת ויאגרה לפיצוציות, אירוע חמור יותר, רישיונו הותלה לחמש שנים. החלטה בעניין איברהים איזברגה, בערעור, רישיונו הותלה לשנתיים. לאור האמור מבקש לכבד את הסדר הטיעון ולהטיל על הנקבל שלילת רישיון למשך ארבע שנים.

טיעוני בכ' הנקבל:

לקחנו במכלול את חלופי הזמן, נטילת אחריות, הבעת צער וחרטה. ענישה שהיא יחסית במדרג גבוה יותר מהפסיקה שהביא התובע. מבקשת לכבד את הסדר הטיעון ולהתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה של ארבע שנים. כמו כן מבקשת להתלות את הרישיון מיום הדיון.

החלטת הוועדה:

הוועדה הרשיעה את הנקבל, על פי הודאתו, בעבירת משמעת לפי סעיף 56א(1) ו-א(2) לפקודה. הוועדה רואה בחומרה יתרה את מעשיו בניפוק מרשמים של תרופה פטניל המוגדרת כסם מסוכן, בניגוד לחוק ולתקנות, על שם רוקחת אשר עבדה עמו, חתם בחותמתה וזייף את חתימתה על גבי המרשם, והוציאם מבית המרקחת. זאת עשה מספר פעמים. כל זאת עשה בהיותו רוקח מורשה, בעת עבודתו בבית מרקחת. במקרה אחר זייף מסמך לגבי העסקתו, וכן שיקר בהסתרת נסיבות פיטוריו ממקום עבודתו. הכול כאמור בכתב הקובלנה.

התנהגותו כאמור לעיל פוגעת בתדמיתו, בכבודו של מקצוע הרוקחות ובאימון הציבור ברוקחים. מדובר במעשים שדבק בהם פגם מוסרי ואתי חמורים. מעשים המגלים חוסר אחריות בעת עיסוקו במקצוע הרוקחות. יש ליחס חומרה מיחדת לכך שהנקבל ביצע את מעשיו בהיותו עובד בבית מרקחת הנותן שירות לציבור.

בע"א 10979/04 דר' ליביו לאור נ. שר הבריאות אומרת כבוד
השופטת א. חיות דברים היפים גם לעניינו:

"השיקול המרכזי בהליכים המשמעותיים שבנדון הינו השיקול של הגנה
על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה
ועל אמון הציבור ברופאים..." "בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל
הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים
הספציפיים הנוגעים לעברייני המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש
לשקלו, אם בכלל".

בע"א 50/91 דר' אדגר סבין נ' שר הבריאות אומר כבוד הנשיא מ. שמגר, לעניין
אמצעי המשמעת:

"...יש לנקוט לעניין זה אמת מידה גמישה, אשר תאפשר להביא בחשבון, בכל
מקרה ומקרה, גם את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של
הרופא, אך גם ערכים, צרכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה
הענישה המשמעתית- מקצועית להגן. בין אלו ניתן למנות את האינטרס
בהרתעה כללית, את הצורך בשמירה על כבוד המקצוע, ואת אימון הציבור
במקצוע". (האמור לעיל וכאן מתייחס לרופאים אך יפה גם לעיניינינו).

בת"פ מחוזי ב"ש 17-06-65167 מ.י. נ' איימן אל עמור, אומר כבוד השופט בן
טולילה:

"מעשיו של הנאשם קשורים קשר ישיר והדוק לתפקיד אותו נשא... כגודל
האחריות והאמון שניתן בנאשם, כך גם גודל החומרה הגלומה בהפרת אותו
אמון. לשון אחר, אין מדובר בעובד שאגב הימצאותו במקום העבודה נקרתה
בדרכו הזדמנות אגבית לפגוע ברכוש המעביד או לגנוב מכספו, אלא מי שמנצל
במישרין את הפלטפורמה שניתנה לו לעבוד על מנת לפגוע במעסיקו".

לשאלת כיבודו של הסדר הטיעון:

בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, נקבע:

"בהיעדר פגם או פסול בהודיה שנתנה במסגרת הסדר טיעון, ירשיע בית
המשפט את הנאשם על פי הודייתו ויגזור את עונשו. בהתקיים איזון ראוי בין
האינטרס הציבורי הפרטני האינטרס הציבורי הרחב שהתביעה מייצגת מצד
אחד, לבין טובת ההנאה שניתנה לנאשם מצד אחד, יכבד בית המשפט את
הסדר הטיעון. בית המשפט ישווה לנגד עיניו, בין היתר, את המגמה העקרונית
לעידוד הסדר טיעון שקול ומאוזן. מן הראוי הוא שגם לאחר דחיית הסדר טיעון,
כך שהעונש אשר יטיל לא יחרוג במידה קיצונית ובלתי פרופורציונלית מהעונש
שעליו הסכימו הצדדים".

בעש"מ 4542/97 אליהו סבג נ' נציבות שירות המדינה נפסק:

"לעיתים קרובות יש עניין בקיום הסדר טיעון, לפיכך יש גם בדרך כלל עניין לציבור בקיום הסדר טיעון. לכן, אין זה ראוי שבית הדין יסטה מהסדר טיעון אלא אם יש לכך טעם טוב לסטות מהסדר הטיעון, אם אמצעי המשמעת סוטים במידה משמעותית מן האמצעים הראויים בנסיבות המקרה, או אם הם בלתי סבירים באופן בולט, עד שהעניין הציבורי הדרוש לסטות מן ההסדר גובר על העניין הציבורי בקיום הסדרי טיעון".

הוועדה שקלה מחד, את חומרת המעשים והעבירות בהן הורשע הנקבל, את נסיבות ביצוען כאמור לעיל, את הפגיעה בתדמיתו של מקצוע הרוקחות ובאמון הציבור. את האינטרס שיש לציבור בשמיר על רמתו האתית וכבודו של מקצוע הרוקחות, ואת הצורך בהטלת עונשים מרתיעים מפני הישנות מקרים דומים.

מאידך שקלה הוועדה לקולה את לקיחת והבעת חרטה של הנקבל, סגירת התיק ע"י המשטרה וחלוף הזמן, כ- חמש שנים מקרות האירוע.

הוועדה סבורה כי בנסיבות המקרה, אמצעי המשמעת שעליהם הסכימו הצדדים, כאמור בהסדר הטיעון, התליית רישיון לארבע שנים, ראוי וסביר. לאור האמור לעיל ובמכלול השקולים, הוועדה מחליטה להתלות את רישיונו של הנקבל לארבע שנים.

ההתלייה תחול מיום מתן ההחלטה.

ערעור על החלטת הוועדה לפני בית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מיום המצאתה.

מר גיא מאירוביץ
חבר

גב' מירי טריינין
חברה

יגאל חיות, עו"ד
יו"ר